

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 302/2026
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Оливере Јованић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв бр.705/25 од 08.12.2025. године и Вишег суда у Суботици Кж2 бр.12/26 од 22.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 18. марта 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Оливере Јованић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв бр.705/25 од 08.12.2025. године и Вишег суда у Суботици Кж2 бр.12/26 од 22.01.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици Кв бр.705/25 од 08.12.2025. године, одбачен је захтев за понављање кривичног поступка браниоца окривљеног АА – адвоката Оливере Јованић, окончаног пресудом Основног суда у Суботици К бр.515/24 од 10.01.2025. године, која је потврђена пресудом вишег суда у Суботици Кж1 бр.16/25 од 04.04.2025. године.

Решењем Вишег суда у Суботици Кж2 бр.12/26 од 22.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Суботици Кв бр.705/25 од 08.12.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Оливера Јованић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП, те због повреде одредаба Кривичног законика, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и укине побијана решења, а предмет врати на поновно одлучивање, или да побијана решења преиначи тако што ће се окривљеном АА дозволити понављање поступка.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да захтев ваља одбацити, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим (другостепеним) судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног у уводу, као разлог за подношење захтева, истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3. ЗКП и повреду одредаба члана 441. став 4. ЗКП, због којих повреда је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, међутим у образложењу поднетог захтева бранилац ниједном речју не наводи у чему се наведене повреде састоје, па како одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења захтева за заштиту законитости и разлога за његово подношење, што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење о чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, то је поднети у овом делу одбачен јер нема законом прописан садржај.

Надаље, у образложењу поднетог захтева бранилац окривљеног истиче да је другостепено решење „донето уз битну повреду поступка јер је изрека оспореног решења погрешна“, те да је првостепено решење неразумљиво „јер ако се расправља о понављању поступка – онда се прво мора навести пресуда, па се између осталог онда наводи и оптужни акт“, којим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Бранилац у захтеву наводи и да у конкретном случају ниједна радња реконструкције предмета није спроведена, нити покушана, те да је донета пресуда без списка, где највећи део документације није приложен, да вештачење окривљеног путем вештака неуропсихијатра није спроведено до краја, те да је у конкретном случају констатовано да је окривљени АА опасан, а да нико није објаснио о чему се та опасност састоји, нити је донет закључак о каквом здравственом стању се ради код окривљеног, којим наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП. Најзад, у поднетом захтеву се истиче и да се кривично веће у првом степену, одлучујући поводом захтева за понављање поступка, није бавило оправданим разлозима на понављање поступка, те да је другостепени суд само констатовао да је првостепени суд правилно донео одлуку и одбио жалбу окривљеног, док о томе због чега се одбија, није дао разлоге, којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како наведене повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић